בקילעא דרב אושעיא אתו ושאלו לרב אסי אמר להו לא שנו אלא לחולה המרגיל אבל לחולה לאונסו פטור מכלום אר"ר יוסף אצטמיד חצביה דרב נחמן, מכדי כולהו אמוראי ותנאי בדעזרא קמיפלגי ונחזי עזרא היכי תקן, אמר אביי עזרא תקן לבריא המרגיל מ' סאה ובריא לאונסו מ' קבין, ואתו אמוראי ופליגי בחולה מר סבר חולה המרגיל כבריא המרגיל, וחולה לאונסו כבריא לאונסו ומר סבר חולה המרגיל כבריא לאונסו וחולה לאונסו פטור מכלום אמר רבא נהי דתקן עזרא טבילה, נתינה מי תקן והאמר מר "*עזרא תקן טבילה לבעלי קריין" אלא אמר רבא עזרא תקן טבילה לבריא המרגיל מ' סאה ואתו רבנן והתקינו לבריא לאונסו ט' קבין ואתו אמוראי וקא מיפלגי בחולה מר סבר חולה המרגיל כבריא המרגיל וחולה לאונסו כבריא לאונסו ומר סבר לבריא המרגיל מ' סאה וחולה המרגיל כבריא לאונסו ט' קבין אבל לחולה לאונסו פטור מכלום אמר רבא "הלכתא בריא המרגיל וחולה המרגיל ארבעים סאה ובריא לאונסו תשעה קבין אבל לחולה לאונסו פטור מכלום: *ת"ר בעל קרי שנתנו עליו ט' קבין מים טהור, בר"א לעצמו אבל לאחרים ארבעים סאה, ר' יהודה אומר מ' סאה מכל מקום ר' יוחנן-וריב"ל, ור"א-ור' יוסי בר' חנינא חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא ארישא, חד אמר הא דאמרת במה דברים אמורים לעצמו אבל לאחרים מ' סאה לא שנו אלא לחולה המרגיל אבל לחולה לאונסו ט' קבין וחד אמר כל לאחרים אפילו חולה לאונסו עד דאיכא מ' סאה, וחד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא אסיפא חד אמר הא דאמר רבי יהודה מ' סאה מכל מקום לא שנו אלא בקרקע אבל בכלים לא וחד אמר אפי' בכלים בשלמא למ"ד אפי' בכלים היינו דקתני ר' יהודה אומר מ' סאה מכל מקום אלא למ"ד בקרקע אין בכלים לא, "מכל מקום" לאתויי מאי? לאתויי מים שאובין. רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע ורבא (ברבי) בר שמואל כריכו ריפתא בהדי הדדי א"ל רב פפא הבו לי לדידי לברוך דנפול עילואי ט' קבין, אמר להו רבא (ברבי) [בר] שמואל תנינא במה דברים אמורים לעצמו אבל לאחרים מ' סאה אלא הבו לי לדידי לברוך דנפול עילואי ארבעים סאה אמר להו רב הונא הבו לי לדידי לברוך דליבא עילואי לא האי ולא האי. רב חמא טביל במעלי יומא דפסחא להוציא רבים ידי חובתן ולית הלכתא כוותיה:

מתני' *היה עומד בתפלה ונזכר שהוא בעל קרי לא יפסיק אלא יקצר. יָרַד לטבול אם יכול לעלות ולהתכסות ולקרות עד שלא תהא הנץ החמה יעלה ויתכסה ויקרא, ואם לאו יתכסה במים ויקרא, ולא יתכסה לא במים הרעים ולא *במי המשרה עד שיטיל לתוכן מים. *וכמה ירחיק מהן הצואה? ר' אמות:

גמ' ת"ר היה עומד בתפלה ונזכר שהוא בעל קרי לא יפסיק אלא יקצר. היה קורא בתורה ונזכר שהוא בעל קרי אינו מפסיק ועולה אלא מגמגם וקורא. ר"מ אומר אין בעל קרי רשאי לקרות בתורה יותר מג' פסוקים תניא אידך היה עומד בתפלה וראה צואה כנגדו מהלך לפניו עד שיזרקנה לאחוריו ר' אמות והתניא לצדדין? ל"ק הא דאפשר הא דלא אפשר. "היה מתפלל ומצא צואה במקומו אמר רבה אע"פ שחמא, תפלתו תפלה, מתקיף ליה רבא והא "יבח רשעים תועבה" אלא אמר רבא הואיל וחטא *אע"פ שהתפלל תפלתו תועבה*: ת"ר "היה עומד בתפלה ומים שותתין על ברכיו פוסק עד שיכלו המים וחוזר ומתפלל להיכן חוזר? רב חסדא ורב המנונא חד אמר חוזר לראש וחד אמר למקום שפסק, לימא בהא קמיפלגי

מר

בקילעא. כניסת הבית חדר שלפני המרקלין שקורין פורטיק"ו בלע"ז: לעצמו. נתחזקו שבריו ונעמדו כלומר טורך לטו עוד בו: ונקא מיפלגי אמוראי. רב דימי ורבין: דאמר מר. גבי עשר תקנות בב"ק בפרק מרובה: אמר רבא הלכתא וכו'. אפלגתא דאמוראי הוא דפסק רבא תורה אור דפליגי אליבא דרבנן, מיהו השתא אין כרבי יהודה בן בתירא להגיגן כדאמר רב נחמן לעיל ורב נחמן בר יצחק בתרא הוה: לעצמו. לעסוק בתורה לעצמו אבל ללמד לאחרים מ' סאה: ור"י אומר מ' סאה מ"מ. מ' סאה שאמרו בכל מקום שהן ולקמן מפרש לה: חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא. פליגי אריסא בפירושא דמילתא דת"ק: אסיפא. דר' יהודה: ל"ש אלא בקרקע. לא תימא מ"מ דר' יהודה לאלכשורי בכלי אחא דאין כשר אלא מ' סאה בקרקע ולקמן בגמ' אמר אמר מאי "מ"מ": אבל לאחרים מ' סאה. והכא נמי דלאפוקי אחרים ידי חובתן כלאחרים דמי: דנפול מילואי. לאו דוקא אלא שבלתי במ' סאה: לא האי ולא האי. לא הוא כרבי לא זו ולא זו אלא דאיתי קרי: מבל. ובירך רגיל היה לעשות כן דהו"ל ללמד לאחרים ובשאר ימות השנה לא היה מובל אלא טוהן עליו ט' קבין: ולית הלכתא קוותיה. דכי היכי דלעצמו בנתיבה, לאחרים נמי בנתיבה, אי נמי דקיי"ל כרבי יהודה בן בתירא:

מתני' לא יפסיק. תפלתו לגמרי אלא יקצר כל ברכה וברכה ואומר כל הברכות בקומר: במים הרעים. מים סרוחים: עד שיקן לתוכן מים. וגמרא (ד' כה:) מפרש כמה מיא רמי ואזיל: ומפרש לה בחסורי מחסרא והכי קתני לא יקרא אלא מי רגלים עד שיקן לתוכן מים: וכמה ירחיק מהם. ממי רגלים:

גמ' מגמגם. במרומה: יותר מג' פסוקים. כגון בבית הכנסת דאי אפשר לפחות כדתנן (מגילה פ"ג ד' כג:) הקורא בתורה לא יפחות מג' פסוקים: והתניא לצדדין. א"ל להלך עד שתהא לאחוריו: דאפשר. ילך לפניו ילך לפניו עד שתהא לאחוריו: לא אפשר. כגון שם נהר לפניו, מסתלק לצדדים:

נגב א מיי' פ"ד מס"ל מפלה הלכה ו: נד ב מיי' פ"ב מהלכות ק"ש הלכה ז: נה נ ד מיי' פ"ד מס"ל מפלה סע' ס מטג מטין י"ט מוס"ע מ"ח סימן פא סעיף ב:

[עי' תוספ' תוליין הכה: ד"ה לגבל]

[שיין לדף כג.]

נוסחא/מהגה

נו ה מיי' וסמג שם מוס"ע מ"ח סימן עו סעיף ח: נז ו ז מיי' שם סע' יג סמג שם מוס"ע מ"ח סימן עח:

[עי' פרש"י לקמן כה: ד"ה מי המשרה]

נוסחא

ר"י גרשון בתפלה
1. נעבר שבעל קרי
2. ראוי לראה בגנו
3. אין מפני כח שותתין על ברכיו
לא מאי תקנתא לדבר הלבלי

[עי' תוס' ערובין סד. ד"ה שכור]

מסורת השים

נ"ל סב. * הגהה"ל כתב אחרי נראה מדברי אמר תקון נראה לקרון אחר און חה' כיון דלדי לריא ואחה

רב נסים גאון

דהיה עומד בתפלה תוזכר שהוא בעל קרי לא יפסיק. אמר' עלה בתלמוד ארץ ישראל [פ"ג הלכה ה'] מתניתא ברבים אבל בינו לבין עצמו מפסיק וכו' מאיר ברם כר' יהודה אפי' בינו לבין עצמו איט מפסיק כשאין לו מים לטבול אבל יש לו מים לטבול אפי' ר' יהודה מורה שהוא מפסיק:

הגהות הב"ח

(א) במשנה רש"י ד"ה עד שיקן וכו' וגגמ' פרק כמה: (ב) תוס' ד"ה ונמחי וכו' בסרגס מקומות. נ"ב בפרק לין עומדין דף ל"ג גבי סכלה פרק תלמודא נמי סבי ולריך לומר נ"ב כמ"ש התוספות שבת: (ג) ר"ה אלא וכו' וכן לקמן. נ"ב סוף דף כ"ה: (ד) בא"ד וכיון יהודה פירש. נ"ב עיין בספר נחלת צבי סימן ו' ס"ק מפגלת בחור לדברים אלו:

מהגה

"חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא" אור"ט/אוס"ד

* ס"ד מנו קלד ל"ז בסוגריים מאחר שהוא לא שנוי בחמ' כיון

תוספתא פ"ג מ"ב

מגילה כ:

[נמיל כה.]